

karodat, nagyszívű vezérünk, sanyaru napokban, most ne vond meg tőlünk" köszönti Wimmer.

Bástyai Holtzer T.v. dar a kereskedők szövetségének nevében mondott szép szavakkal köszönetet Wimmer Fülöpnek, nagyjártú munkájáért. Kérte még, hogy ha ott is hagyja a gyár igazgatói székét, ne hagyja el a kereskedőket, hanem vezesse továbbra is őket.

Kőrös Mihály a Zsinegkereskedők Országos Egyesülete nevében díszes emlékalbumot nyújtott át szép szavak kíséretében a jubilánsnak.

Varga Mihály a szegedi zsinegkereskedők nevében ugyancsak fényesen kiállított emlékiratot nyújtott át.

Pongrácz Albert a Szegedi Munkaadók Szövetségének nevében mondott ezután beszédet és kérte, hogy továbbra is igazítsa őket utba.

Szurik József művezető a művezetők egyesülete nevében szólalt fel. Majd Pálffy József nagy hatással beszélt a Jótékony Asztaltársaság nevében. A jótékonyág mindig közel állott Wimmer szívéhez. Ezért kért most ő is szót ezen az ünnepen.

Végül Móra Ferenc mondott néhány aranyos ünnepi szót Wimmer Fülöphez. A helybeli istenszegénykéje: a kulturpalota nevében huzza most az ünnepi harangot. Nyílon teli szívvel jött ide, hogy mindent megköszönjön, amit Wimmer tett a kulturpalota érdekében, megköszöni azokat, amelyeket a nyilvánosság is tud, de azokat is, amikről senki sem tud.

A lelkes és hosszantartó éljenzés után Wimmer Fülöp emelkedett szólásra.

— Lehetetlennek látszó feladat, mondtam, hogy ezt a sok ünneplést mind megköszönjem. Én csupán kötelességemet teljesítettem az egész vonalon és ezért nem illet meg dicséret és elismerés.

Kijelenti ezután, hogy azokat az eredményeket, amelyekről most szó volt, csak úgy érthette el, hogy működte egy olyan cég állott, mint a Strasser és Kohner cég, amely még akkor sem sajnált anyagi áldozatot, amikor a befektetés nagyon kockázatos volt és kevés sikerrel kecsegtetett.

Mindenkinek együttesen köszöni meg az üdvözlést, amivel elhalmozták, de mégis ki kell emelni Matlekovich Sándorét, akinek tanítványa volt az Akadémián és aki nem felejtkezett meg egy régi diákjáról, aki könyveket kölcsönkérni járt föl hozzá évtizedek előtt. Beszédét majd így folytatta:

— Szavakkal nem tudom megköszönni ezt az érdemeken föltűi ünneplést és csak arra kérem Önöket, tartsanak meg jóemlékezeitükben a jövőben is.

— Kereskedő vagyok és egyben iparos is, tehát nem érdem, ha az ő érdekeiket szolgálom. És nem érdem a jótékonyág sem, hanem ez is kötelesség. Hogy Móra Ferenc, akire az egész ország csodálattal néz, eljött ide, az a legnagyobb kitüntetés, amit várhatom volna.

Végül meghalt szavakkal köszönte meg megegyezően a — szerinte — érdemein fölül álló ünneplést.

Az ünnepi közönség percekig felállva tapsolta Wimmer Fülöpöt.

Üdvözlések.

A jubileum alkalmából az ország minden részéből tömegesen érkeznek az üdvözlő sürgönyök és levelek. Báró Szerényi ezt a sürgönyt küldte a Kenderfonógyár címére:

„Lélekben önöknél vagyok, midőn Wimmer Fülöp vezérigazgatót ünneplik. Négy évtizeden át az ország közgazdaságának tett nagy szolgálataiért szívből köszöntöm kiváló ünneplést és ünneplőket.

Kelemen Béla dr. ezt sürgönyözte: „Közhasznú, munkás közgazdasági tevékenységének mai jubiláris ünnepségén őszinte megbecsüléssel üdvözlöm:

Weisz Fülöp, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank elnöke, megleghangu levelében a többi között ezeket írja: „Végtelenül sajnálom, hogy hivatalbeli elfoglaltságom következtében nem valósíthatom meg azon tervemet, hogy a szép ünnepélyen megjelenve előszóval tolmácsoljam legjobb kívánságaimat. Fogadja tehát, igen tisztelt Barátom, ezután igaz szerencsekívánságaimat és kérem, legyen meggyőződve arról, hogy én, aki immár csaknem egy fél évszázad óta figyelemmel kísérem az ön működését, igaz csodálattal adózom az ön tevékenységének és az elért szép eredményhez szívből gratulálok.”

Bárczy István ezt sürgönyözte: „Wimmer vezérigazgató urat jubileuma alkalmából őszinte nagyrabecsüléssel és meleg ragaszkodással köszöntöm.”

Back Bernát Budapestről sürgönyözte a következőket: „Mai ünneplésen személyesen nem vehetek részt. Fogadd ezután legőszintébb szerencsekívánataimat.”

A szegedi egyetem zsidó hallgatóinak sürgönye így szól: „Jubileuma alkalmából disznóinket szívből üdvözlök és áldásdus tevékenységéhez további erőt és kitartást kívánok.”

Szurday Róbert, a Magyar Pamutipar Rt. vezérigazgatója, a Textiliparosok Egyesületének alelnöke hosszabb sürgönyében a többi között azt mondja, hogy Wimmer „működése a hazai textilipar fénypontja, amelyre mindnyájan bámulattal és büszkeséggel nézünk.”

Bíró Pál nemzetgyűlési képviselő, a Rimamurányi Vasművek vezérigazgatója, a maga és a „Gyoszf” nevében küldött megleghangu üdvözlő táviratot, míg ifjú Chorin Ferenc, a Salgótarjáni Köszénbánya vezérigazgatója ezt sürgönyözte: „Engedje meg, hogy érdemes és nagy eredményeket felmutató munkásságának jubileumi évfordulója alkalmával régi tisztelettel üdvözlölhessem.”

Részint levélben, részint táviratban küldtek még üdvözlést a következők: Kohner Adolf dr., báró Kohner Willy, Neumann Miksa dr. Szeged Csongrádi, Szarvady Lajos, Furbás Nándor, Kőrösi István postafőnök, a Pécsi Kereskedelmi és Iparkamara, a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara, a Makói Kereskedők Egylete, a Győri Kereskedelmi és Iparkamara, az Orion börgyár, Cserő Ede dr., Szegedi Bankegyesület, Szász Ernő, Rotter Zsigmond, a Budapesti Kereskedelmi Csarnok alelnöke, Fuchs Leo, a textilgyárosok alelnöke, Scultéty Sándor, Zsidó Nőegylet, Tóth József, Szegedi Leányegylet, Vakokat Gyámoltó Országos Egyesület, Szegedi Lloyd.

A díszebéd.

Délután két órakor a kenderfonógyár nagyszabású, fényes és valóban régen látott ünnepi díszebédet adott Wimmer Fülöp tiszteletére, amelyen körülbelül kétszáz meghívott ember jelent meg a Kass-szálló emeleti nagytermében.

A második fogás után Strasser Richárd mondotta az első köszöntőt. Kijelentette, hogy 40 év után Wimmert egy új oldaláról ismertük meg: Wimmer nyugodtan végig hallgatott meg

mindenkit. Úgy látszik, hogy még sok meglepetésben lesz részünk.

Weil Zsigmond kijelenti, hogy ez az ünnep az ország ünnepe, a megjelentekre trüfi poharát. Faragó Lajos Strasser Sándort, a vállalat elnökét üdvözlö. Ottovay Károly mondott ezután pohárköszöntőt, majd dr. Tonelli Sándor arról a kötéltől beszélt, amelyet Wimmer negyven év alatt font erőssé: az ömberszeretet kötéltől. Az érdeklődőket tisztelettel üdvözlö.

Wimmer Fülöp meghatottan köszönte meg az újabb ünneplést.

— Engem Szegeden mindig csak támadtak, sohasem tudtam, hogy ennyien szeretnek. Ezt köszönöm meg most mindenkinek.

Czúkor igazgató felszólalása után Móra Ferenc köszöntötte ismét Wimmert, mint akihez a legnagyobb újságírói sikere fűződik. Ugyanis Wimmer azt mondta egyszer egy támadó cikkére, hogy szerelné, ha ilyen ellenfelei lennének mindig. Ezután a gyárról beszélt, amelyet akkor alapított meg Wimmer, mikor senki sem gondolt arra, hogy Szegednek a kötéltől gyára is volna szüksége. Nagy tetszéssel fogadott szavait így fejezte be:

— Engedjék meg nekem hogy én, mint a legdestruktívabb ember üdvözlöljem Wimmer Fülöpöt, mint a legkonstruktívabb embert.

Bódó Lajos főgépész keresetlen, őszinte szavakkal tolmácsolta azt a szeretetet, amelyet mint Wimmer munkása érez iránta, annak ellenére, hogy vagy negyvenszer már kidobta őt Wimmer a gyárból. Ha Wimmer kidobással fenyegetődött, az sohasem baj: itt van ő még ma is. Nagyon kéri az ünneplést, hogy még sokáig álljanak a gyárban — egymással szemben.

Utóljára még Varga Mihály és Menyhárt Gáspár mondtak beszédet, majd Wimmer Fülöp a megjelentek lelkes éljenzése közben elhagyta a termet.

Hírek

Meghalt a csókai pap.

A csókai pap: az isten szíve szerint való igaz papnak, a minden emberi gyarlóságokat megértő és megbocsátó nagy szívnek, a legjobb és legtisztább lelkű embernek a fogalma fűződik ehhez a megnevezéshez, amely alatt Szegeden és Torontóban Farkas Szilárd csókai plébánost értette barátainak, tisztelőinek, jóembereinek végtelen sora. Rossz embere nem is volt neki: az egész emberből kiáramló szeretetreméltóság és báj előtt le kellett rakni a fegyvert a születt rosszakaratnak is. Most szűkszavú távirat jelenti szegedi barátainak, hogy a csókai pap nincs többé Szombalon halt meg, vasárnap már el is temették. anélkül, hogy a szerb megszállás alatt levő Csókára bárki is átmehelet volna barátai, vagy rokonai közül. (Rack Lipót városi tanácsnok sógorát gyászolja benne.)

Farkas Szilárd mindszenti születés volt, deakéveit Szegeden töltötte s a temesvári szeminárium elvégzése után hamarosan Szegedre került káplánnak, ahol a vidám és elmés fiatal pap, a mindenki által becézett Szityi nagy baráti körnek vált központjává. A hívek is rájongtak a mindenkihez előzékeny és prédikátornak is kiváló belvárosi kápláné, aki hosszabb ideig adminisztrátora is volt a belvárosi plébániának. Innen került tizenöt évvel ezelőtt Csókára, amelynek soha még olyan népszerű papja nem volt, mint ő. A Zentával szemben levő torontói faluban is szegedinek érezte magát, sűrűn átszaladt itteni barátaihoz, viszont a szerény csókai paplak vendégszerető fődele alatt is sokat virradtak meg szegedi írók és egyéb cigánylegények. A megszállás óta azonban egészsége is megrendült a csókai papnak — máj és vesebaj gyötörte —, kedélye is elborult s csak kerülő úton érkezett róla néha egy-egy aggasztó hír. Nemesszívű patronusa, Lederer Artur, a mintagazdaságáról országszerte ismert csókai földesúr, akinek a plébános 15 éven keresztül minden este szívesen látott asztaltársa volt, mindent elkövetett ugyan megmentésére, de előrehaladott baján nem lehetett segíteni.

Az őszön beszállították a zentai kórházba, ahonnan mint gyógyíthatatlan beleg vitette magát haza, hogy otthon halhasson meg, a csendes plébánia-házban, az ágya fölött vigyázó

ódon feszület alatt, kedves könyvei és vadásztrófeái közt. A kikerülhetetlen véget maga írta meg néhány héttel ezelőtt egyik szegedi barátjának, akitől „az örökre elválók csókijával” búcsuzott. Most aztán patronusa küldi az értesítést, hogy isten csakugyan magához vette leg-hívebb szolgáját, aki annyi fényt árasztott maga körül e szomorú, világtalan világban. Alig volt hatvan éves.

Halála hírére sokan fogadták megilletődéssel és sok baráti szív fogja emlékezetét megőrizni a csókai papnak, akiről Móra Ferenc „A festő halála” című regényében a nagyszívű falusi plébános alakját mintázta.

— Dr. Menyhárt Gáspárt a KANSz szegedi elnökevé választották. A Községi Alkalmazottak Nemzeti Szövetségének szegedi csoportja vasárnap délelőtti tisztulói közgyűlést tartott, amelyen dr. Menyhárt Gáspár egyetemi tanári elnökké választották. Az új elnököt lelkesen ünnepték. A meleg ovációt meghatótt hangú beszédben köszönte meg Menyhárt Gáspár. Arra fog törekedni, mondtam, hogy szüntessék meg végre azt a megkülönböztetést, amely eddig gyakorlat volt a fővárosi és a vidéki tisztviselők között — a vidékiek rovására, akik pedig éppen olyan fontos munkái az ország egyetemes érdekeinek, mint a fővárosiak. Ezelőtt az egyetemeken is megvolt ez a differencia, de hosszú küzdelem árán mégis sikerült annak kiküszöbölése. A tisztulói közgyűlésen az ügyvezető elnöki tisztségre dr. Szenttamdssy Miklós táblabíró, az alelnöki tisztségre Faur Kornélt, Nagy Endrét, Kaufmann Györgyöt és dr. Szandtner Pált választották meg. A tisztulási meglepetést is hozott, amennyiben Schmiedt Ferenc Máv. főfelügyelő, a vasúti műhely neves főnökét a közgyűlés többsége kibuktatta az alelnöki székéből.

— Beszentelték Castagnetto herceg holttestét. Budapestről jelentik: Castagnetto herceg holttestét hétfőn délelőtti szentelték be Budapesten. Koszort küldöttek: Horthy Miklós kormányzó, Mussolini olasz miniszterelnök, a magyar kormány, Bethlen gróf miniszterelnök, az összes követségek. A gyászszertartáson résztvevő Horthy Miklós kormányzó is. A beszentelés után a holttestet Olaszországba szállították.